

DIVAT UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker. József-körút 5. sz.

✿ Az öltözködés művészete. ✿
A fehérneműre, piperére és kézimunkára nézve a legjobb tanácsadó.

Szines divatképek, szabásrajzok és szórakoztató melléklet. ✿ E divatlap a nagyközönség igényeit elégíti ki.

Nyolcoldalas nagy főlapja a legújabb divat ábráit közli. Százötven képe jeleníti meg az öltözékek, bluzok, köpenyek, gallérok, kabátok és kalapok újdonságait :: ::

Duplaoldalas szabás-mintaive a már varrt tudónak drága kincs. A ki munkájában megakad, könnyen utbaigazításra lel a szabásmagyarázat bő szövegében ::

Szines divatképe is van a Divat Ujságnak. Azt a célt szolgálja, hogy a divatos kelmék színével megismertesse az olvasót és egyúttal kioktassa, minő színű kelmét minő színű cipkével vagy más egyéb ékeséggel lehet díszíteni. :: ::

Divatos hajviseletnek is sokféle képe van a Divat Ujság mellékletén. Nincs az az arc, a melyhez illő frizurát e képek után ne lehetne választani :: :: :: :: ::

Szines kézimunka-kép is járul a Divat Ujsághoz. A szerkesztőség erre különös gondot fordít, mert célja, hogy az előfizetőkkel megkedveltesse oly tárgyak készítését, a melyek az otthoni barátságossá, kellemessé teszik :: :: :: :: ::

Monogram-Album című kislapja legdivatosabb monogramok rajzaival termesztes nagyságával kedveskedik az előfizetőknek. A keresztöltésű, valamint a fémzett monogramok sok száza van egy-egy évfolyamban :: :: :: :: ::

Kézimunka-melléklete híres s ugyszólván a legkedveltebb az egész országban. Számtalan polgári és felsőbb leányiskolában hasznos tanító-eszköznek bizonyult s mintái közkedveltségre tettek szert :: :: :: ::

Tündér Ujjak című lap is egészíti ki az ujságot. Nyolc oldalán szebbnél-szebb iparművészeti munkákkal ismerteti meg a tudnivalókat. A faégetés, selyemfestés, bormunkák sokféle rajza s magyarázó szövege telíti meg a lapot :: :: :: :: ::

A Szórakoztató mellékletben, mely minden számhoz jár, közöl elbeszélést, néket érdeklő iránycikkeket, sok hasznos tudnivalót, gazdag háztartási rovatot, négyesületekről beszámolót és szerkesztői üzeneteket :: ::

Ruhamintái is ad a Divat Ujság mellékletéből szabva, összeléccelve s csak azért az árért, a melybe az a kiadóhivatalnak kerül. Elsőrangú szabóműhely foglalja a megrendelések teljesítésével :: ::

A DIVAT UJSÁG minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó. Negyedévre 2 K 20 f. Félévre 4 K. 40 f. Egész évre 8 K 80 f.

A végrendelet.

Irta Bede Jób.

I.

Prendorf, a fakó fiu, negyvenkilenc éves, a halála előtt való estén is a rendes időben, pontban kilenc órakor betért a körüti kis vendéglőbe, hogy vacsorázgatással és esendes iddógalással ott üljön, amíg csuknak, éjjel fél egy óráig, amikor már a pincérek is elmennek és a vendéglős sóhajtván tesz említést afelől, hogy őt a Csizó-kávéházban a vasárnapi versenyekre való fogadások érdekében várják. Tehát egyszer mégis be kellene zárni az üres vendéglőt. Prendorf Kálmán ügyvéd kartársai közül ezen a pályán a legravaszabb eszűek közé tartozott. Amikor ezelőtt husz esztendővel irodáját a gazdag negyedben megnyitotta, két esztendő alatt szédületesen emelkedett, az öreg fiskálisok leg-gazdagabb klienseit elhódította ágensek nélkül és kilincselések nélkül egyszerűen úgy, hogy bedobta magát a nagy életet élők világába, mulatott, költötte a pénzt, gavalléroskodott, szenzációs stikliket csinált, udvarolt, az elcsá-bítható nőket mind elcsábította, ivott, kártyá-zott és eközben nyitva volt a szeme, helyén volt az esze, pár búsás jövedelmű váltó- és ke-reskedelmi pórt elvállalt, megnyerte, nagy lár-mát csinált vele és özlönlöttek hozzá, mindenütt hirdette: „Pompás fiu ez a Prendorf, nyolc órákor még a pezsgős üvegeket dobálja és a tejskocsikat dirigálja a kávéház ablakából, de kilenc órákor már tárgyal, tíz órára meg-nyeri a pert, tizenegy órákor rendezvouisja van Rákoskeresztúron a leghíresebb kokottal, akit pont egy latifundiumostól hódít el és tizenkét órákor olyan józanul sétál a politikai korzón, mintha most kelt volna fel, tíz órai nyugodt alvás után.“ Az ifjúság lelkesedett érte, komoly öreg urak a gazdagok kaszinójában az asztaluk-hoz hívták, hogy értékes híreket halljanak tőle, koncerteken, estélyeken, vacsorákon a mamák a legpompásabb leányoknak mutatták be és több éven át mint legjobb partie volt beje-gyezve a házasulandók étlapjára.

Husz esztendő elmúltával most itt találjuk Prendorf Kálmánt a körüti kis korezmában, ahová évek óta pontosan este kilenc órákor be szokott térni és következőképpen a halála előtti estén se mulasztotta el. Nem a régi Prendorf a fakó fiu, aki itt jön, az újságjait maga mellé rakja, köhécsel, egy szóadás fröccsöt rendel, a korezmárosnak köszön, kezét fog vele és megkérdezi:

— Hogy van, Felleg úr? Mi újság?

A korezmáros állandóan ugyanazokkal a szavakkal felelt:

— Köszönöm doktor úr... az üzlettel vagyok, ahogy vagyok.

Prendorf Kálmán ismét köhécsel és folytatja:

— Mindenki az üzlettel van. Az ember csak dolgozik, csak fárad és az ember elfárad. — Nem házasodik, Felleg úr? Még mindig nem házasodik?

— Oh kérem, doktor úr, nem. A hugaimat akarom előbb férjhez adni. Nálunk az a szokás, hogy előbb gondoskodjunk leánytestvéreinkről s mi csak azután házasodhatunk.

— Jól van, Felleg úr, az se baj — nevelt Prendorf, a pohár fröccsöt kissé felélénkülve és azután az újságokba temetkezett.

Igy történt ez minden este, amíg az ajtó nyílik és belép a korezmába Land Gusztáv, a Prendorf régi gárdájából való Land, aki távoli tanúja volt szép életének és a nehezebb napok elkövetkeztével hozzája szegődött.

— Szervusz Land, hogy vagy, mi újság?

Ugyanazok a kérdések, ugyanaz a felelet.

— Köszönöm, doktor úr... és te?

Prendorf Kálmán felveti a szemét, sóhaj:

— Fáradt vagyok, barátom, fáradt. Meg fogok halni.

— Minden este azt mondd, hogy fáradt vagy, ez nem újság. Sokat dolgoztál?

— Nincs semmi dolgom. Nem a munkától vagyok fáradt. A pöreim elfogytak. Lassankint mind elfogytak a pöreim, mert ez az élet barátom, az embernek a pörei elfognak s a végén csak egy marad, a saját pöre, az étellel, panaszra és keresete a múlt ellen s ha az ember meghal, akkor ennek a pörnek is vége van, az ítélet ellen nincs fellebbezés.

— Ha az ember meghal... Nagy igazságot mondasz Kálmán; ma igazságmondó napod van.

MINIUS JAKAB tapéta raktár
Budapest, VII., Rákóczi-ut 6. szám,
a Bányász-udvarban.
**Nagy választék bel- és kül-
földi papírkárpitokból.**

Rendelésnél tessék hivatkozni a Divat Ujságra.

— Ezuttal a vacsora kérdésében tárgyalásom lesz a tisztelt pincér ural — szakítja félbe a filozofálást Prendorf, megrendel egy szószos szeletet, dupla adag burgonyával, veszekszik, hogy a kaesa már elfogyott, intézkedik, hogy káposztás kockát tegyenek félre, ami annyit jelent, hogy egy adag káposztás kocka nevezetű ételt az ő részére tartanak, amíg a szószos szelet után arra kerül a sor és hozzanak még egy fröccsöt.

— Kálmán — szólal meg Land Gusztáv — unalmas így az élet, minden este ugyanezen ételekkel, ugyanezen spriccerekkel, amelyekre előbb három deci rizling, majd kétszer három deci egri vörös bor fog következni. Tégy valamit, Kálmán.

— Mit tegyek, kérek, a pöreim elfogytak. Majd jönnek tán új pörök, vagy nem jönnek. Azonban mindegy.

— Házasodjál meg, Kálmán.

— Ostobaságokat beszélsz, fiam, borzasztó ostobaságokat beszélsz, vagy csufolkodni akarsz. Én szoktam mondani Felleg úrnak minden este, amikor bejövök, hogy házasodj meg, de csak azért mondom, mert egyebet nem tudok kitalálni az ő részére. Felleg úrnak rendes élete van, korezmája van, neki semmi baja nincs, neki mondhatja az ember, hogy házasodj meg. De én? Tudod-e, hány éves vagyok? Negyvenkilenc éves vagyok és borzasztóan fáradt vagyok. Nekem egy dolgom lenne még. Végrendeletet kellene csinálnom a magam holmijáról, hogy a takarítónóm meg az ura, a rendőr, akik az udvari szobában laknak, kapjanak valamit a halálom után, például nekik akarom ajándékozni az aranyórámat, a szekerényeket és az ágyneműt.

— Ennyi az egész?

— Ennyi.

II.

Eképpen végrendelezett Prendorf Kálmán, a szeletet megette, a három deci rizlinget megitta és már előtte volt az első három deci, az egri vörös nevezetű maró, savanykás bor. Rövidket sóhajtott, köhögött, a cigarettákat idegesen gyújtotta, a végekből már egész kis halom volt előtte a gyufatartón.

— Te igazán nem iszol már? — fordult Landhoz. — Jól teszed és nagyon derék cselekedetnek tartom, hogy ital nélkül is itt ülsz és hallgatsz a panaszkodásomat. A régi emberek, akik sok pezsgőmet megitták, sok pénze-met elvitték, mind elhagyták. Te sohasem voltál a gazdag negyedben és az én garcon-lakáso-mon a nagy lumpolások alkalmával, te nem szeretted az én társaságomat, te mindig csak dolgoztál, emlékezem, akkor ismerkedtünk meg, amikor kértelek, hogy Engelmán Irénnek az első szinpadii fellépéséről kedvező kritikát írjal és te megtetted. Igaz! Mikor láttad Irént, mikor voltál náluk, nagy házat visznek, a férje még él, érdekes, számításom szerint, öngyűségének a férje jelenleg hetvenhat éves és még él, ez rosszúl sikerült ügy volt.

Szintén megszokott téma. A három deci egri vörösnél Prendorf Kálmán az Engelmán Irén karrierjének a történetét mondta el ezzel a bevezető kérdéssel:

— Kik udvarolnak most öngyűségének, a hetvenhat éves Burger Ignác hódító feleségének? Ó volt az életem legérdekesebb pöre.

Az Engelmán Irén története abban az időben kezdődött, amikor Prendorf felkapott divatos nagyvilági ügyvéd volt és sok pénzt pocsékolott. Egy átmulatott éjszaka után Prendorf a külvárosba került és abban okoskodott, hogy egy tejes kocsi egész rakományával együtt megvásárolva feldirigáljon a Svábhgyre, ahol az összes tei átadandó volna a milliomos Hollsteinnének, kinek meglepetést ígért. Ahogy egy hordárt tanított: miképpen kísérje a kocsi és miképpen fizesse ki, ha az átadás megtörtént; az utcára a házból lármá hallatszott:

— Zsivány, gazember, megöl!

Az ajtón egy remek, magas, karsu, sűrű

fekete haju és boszorkányos szemű, szép zsidó-leány jött ki és rámosolygott Prendorf Kálmánra:

— Menjen fel, ügyvéd úr, ott egy pör van. Az órás elvette a pénzt a feleségétől, aki a pénzt házbérre gyűjtötte és most meg is veri. Menjen fel, az asszony mindjárt beszalad hozzánk, beszélhet vele, harmadik emelet huszonhárom, minden házbérnegyedkor ez történik, talán ügyvéd úr kiegyeztetni őket. Menjen fel ügyvéd úr, öt perc múlva én is ott leszek, csak szalagot veszek a cipőmhöz, mert kikopott a szalagja ennek a cipőmnek ni. (Szoknyáját kicsit föl-emelte, remek lábát mutatta.)

— Honnan van szerencsém, kisasszony?

— Oh, kérem, csak úgy. Én az erkélyről a színinövendék barátimmal megnézem, hogy kik ülnek a színházban az első sorban a gazdagok negyedének urai közül. De csak tessék felmenni, azonnal otthon leszek, mondtam már, hogy harmadik emelet huszonhárom. (Már el is szaladt.)

Prendorf Kálmán felment a piszkos ház harmadik emeletére, benyitott a huszonhárom számú lakásba. Az órás felesége már valóban ott volt és sírt és átkozódott. Ez Engelmán Irén anyja, egy hatalmas alakú, ragadozó tekintetű asszonyság segített neki:

— Válgjon el tőle, asszonyom, válgjon el tőle ténsasszony, ne kinozza magát. Ha varrást, mosást, vasalást vállal, akkor is nyugodtabb élete lesz.

A belépő ügyvédhez fordult:

— Az Isten küldte önt, doktor úr...

— Az Irén kisasszony küldött.

— Az én Irénem küldte? Oh, az édes leány. A szerencsét küldte önnel, doktor úr. Nézze ezt a szegény asszonyt, az ura elvette a házbérre való ötven forintot, elpocsékolta, a pénzt elverte, és az asszonyt is elverte...

— Szójtátnak kitűnő — jegyezte meg kissé mámorosan Prendorf Kálmán — de állapotnak nem valami nagyszerű.

— Válassza el őket, doktor úr, az ég megáldja önt. Beszéljen ennek a szerencsétlen asszonynak a fejével, hogy indítsa válópórt, legyen az ügyvédje doktor úr.

Prendorf mosolyogva hallgatta a szózuhatag zaját, aztán esendesen beszélt.

— Ugy vélem — magyarázta — az első és legfőbb teendő a hiányzó házbér pótlása. Ha ez megtörténik, nyugodtabban tárgyalhatunk.

Az asszonyok tisztelettel figyeltek a fiatal ügyvédre.

— Ime, itt van az ötven forint, szaladjon vele asszonyság és fizesse ki a házbért, mielőtt férje fölfedezné a friss pénzt. A többit aztán én Engelmáné úrnőtől megtudom s ha szükséges lesz, aláíratok magával egy meghatalmazást a válópör megindítására.

Engelmáné intett az órás feleségének s az már szaladt.

Most lépett be a cipőszalaggal Irén.

— Nézd csak, leánykám, — áradozott az anyja — a tisztelt ügyvéd úr kifizette az órásék házbérét, látod gyermekem, még vannak esodák, csak nem szabad kétségbeesni, még vannak jó emberek.

Prendorf mosolygott:

— Angyalok vannak — szölt. — A tejskocsit én állítottam meg éppen ez előtt a ház előtt, de angyalok hozták ide.

— Ej, ej doktor úr — kacagott a leány jókedvű, egészséges nevetéssel — én úgy láttam, hogy lovak hozták a tejskocsit.

— Ebben az esetben a lovakban angyalok lakoztak — folytatta az ügyvéd — és angyal jött az utamba, aki felküldött engem, maga kisasszony.

— A ló is angyal, én is angyal, köszönöm angyalos uram.

— Irén, te Istentelen! — fenyegette az anyja.

A szűk szobában rendetlen rozoga butorok voltak. Irén leült egy székre, az ügyvéddel szemben.

— Bocsánat, Prendorf — mondta szinpadias hangon, — én angyalom most be fogja fűzni a szalagot a cipőbe, mert angyalságomnak kilenc órákor a József-köruttra kell szaladni a sziniiskolába, ahol Szirmay úr, mint szerelmes színművész és tanár oktathatja angyalságomat a szemérmes elfordulásokra és a csábító mozdulatokra.

A Divat Ujság megjelenik havonként kétszer, minden hónap elején és a hónapban. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VIII. kerület, József-körút 5. sz. Előfizetéseket csak a naptári 1/4, 1/2, 3/4 és egész évre fogad el bármelyik hazai könyvkereskedés, meg a kiadóhivatal.

negyed 2 kor. 20 fill. postai esztendőre széküldéssel

Minden számban szórakoztató melléklet és kétoldalas szabásminták. Havonként színes divatkép és kézimunka-melléklet. Havonként változóval a nyolcoldalas Tündér Ujjak iparművészeti újság. Családi Monogram-lap lapjai és színes kézimunka-kep.

A Z U J D I V A T .

A Divat Ujság előző számaiban már rámutatott arra és kifejtette, hogy a női divat nagy átalakuláson megy keresztül a monarchiában és Németországban a háború megkezdését követő hónapokban. Nagyszerű lendülettel, harmónikusán, fölényesen tettük túl magunkat a párisi divatirányokon és megalkottuk a magunk külön irányát, amely izzó nacionalizmussal van telítve. Német és osztrák asszonyok, magyar nők, ugyanegy ízléssel fognak öltözködni ezentúl s most, hogy az őszi következett, már első jeleit is adhatjuk ennek az irányváltásnak. Az őszi divat azoknak az elveknek alapján csinálódott meg, mint amelyről a Divat Ujság legutóbbi számában már számot adtunk. Három szempont van, amely vezetni fog az őszi divatban a nők öltözködése terén és ez a három: sötét alapszín a ruháknál, sötétkék, sötétbarna, sötétzöld, hosszú kabát és bő dupla alj. Ez utóbbi, az aljakkal bőre való szabása első pillanatban kissé idegenszerű lesz, mert immár sok éve annak, hogy az asszonyok haladván a párisi ízlés után, szűk szoknyákat hordtak, amelyeket még komplikáltak is aronccal, hasítással. Ezt a divatot már minden célszerűtlensége ellenére is megszokták és talán nehezen is fog menni most újból leszokni róla. No de egy-két kosztüm, és megint benn vagyunk a régi kerékvágásban és helyes úton, amelyről az efemer párisi capric tértett le minket.

A Divat Ujság a következő képeken néhány olyan ruhamintát mutat be, amelyek mintegy átmenetet képeznek az eddigi párisi divat és a mi lehető önálló divatunk között. Az idő tehnikailag nem volt még elegendő hozzá, hogy minden tekintetben a kettős szövetség asszonyainak jövőendő önálló ruházkodását megalkossák, s így még egyes részletek lesznek ezeken a most bemutatott ruhákon, amelyek a franciás ízlésre emlékeztetnek. Különbözik pedig a franciás aprólékosságokat teljesen kiküszöbölni amúgy sem lehet. Hiszen vannak olyan részletek a ruhákon, amelyek nemzetközi jellegűek, amelyeket változtatni nem szabad és nem is lehet. Legyenek nyugodtak asszonyaink, szabóiparosaink már a legjobb úton vannak ahhoz, hogy a mi divatunkat minél hamarább megalkossák, s a Divat Ujság fokozatonként hű tükrét is fogja nyújtani az önállóságra való törekvéseknek.

Múlt számunkban már írtunk arról a pompás bécsi ötletéről, hogy az asszonyok katonablúzt vagy másként hadiblúzt viselnek. A hadiblúz divatja már széles területen hódít, bécsi asszony még a délutáni korzóra is hadiblúzt ölt magára,

de népszerűsége elterjedt Berlinbe is, sőt már a budapesti kirakatokban is látjuk a katonablúzok sokféle változatú kedves és fess mintáit.

1. sz. Kabátkosztüm hosszíműlő formában. Erősebb hölgyek számára.

2. sz. Kabátkosztüm fölsíműlő formában. Erősebb hölgyek számára.

Bécsből olyan hírek jönnek, hogy a katonablúz divatja egészen ki fogja szorítani a délutáni toaletteket, s azok viselésében nemcsak a polgárasszonyok tűnnek ki, hanem éppen az előkelő arisztokrácia hölgyei vezetnek. Érdekes

módon terjesztik a katonablúz divatját. A bécsi városházán külön varrodát létesített az asszonyok hadsegélybizottsága, amely mással sem foglalkozik, mint katonablúzok varrásával. A blúzok színe lehet vörös, vagy kék, szóval olyan, mint a mi katonaságunk békeruházata, de legszívesebben mégis a csukaszürke színű blúzt hordják az asszonyok, még pedig csaknem ugyanolyan minőségben, mint a hadsereg tényleges katonablúza. A varrodának van egy külön művészeti igazgatósága, amely tanácsokkal szolgál az asszonyoknak. A blúzokat ugyanis úgy állítják elő, hogy a feleségek ugyanolyan kiállítású blúzt hordjanak, mint a férjeik. Ha a megrendelő be-megy az irodába, felütnek előtte egy nagy színes táblát, amelyen meg van jelölve, hogy melyik fegyvernem melyik ezredének milyen a hajtókája a waffenrockon, milyen gombok vannak rajta és milyen díszítések. A gombokba még azt a számot is beleütik, amely azt az ezredet jelöli, amelyben az asszonyok férjei szolgálnak. Bécs utcáin most tehát valóságos asszonyregiment sétál délutánonként.

Még néhány érdekességet elmondunk itt a mi speciális divatunkról, minthogy most már nemsokára alkalmazkodni fog a monarchia és Németország minden nőiszabója. Mint ismeretes, — a hazai divatsajtóban ezt is mi adtuk legelőször hírül a nagyközönségnek, — az alj bő szabású lesz ezentúl, vagyis bizonyos közeledést fog mutatni a régi, jó harangalj felé, amelyet oly sokáig és oly szívesen hordtak a mi hölgyeink. A hosszú kabátoknál is különböző szempontokat fogunk tekintetbe venni, így a hosszú kabátok karesú hölgyeknél mindinkább testhezállók, molettebb hölgyeknél pedig bővebbek lesznek majd. Az új divat azonban a gallérok és a szűk ujjak dolgában továbbra is ragaszkodni fog a hagyományokhoz. A derék kissé megnyúlik, hosszabb lesz, mit a hölgyek úgyis régen kívánnak. Az új duplaalj marad, alsó része szűk lesz, viszont a tunika nagyon bő — harangalakú — alakot fog fölvenni. A blúznál érvényesülni fog a szabad nyak elmélete, bár most már szerényebb formában, s az ujjak dolgában is lehetőleg megmaradunk a kimono-szabásnál, (amelyre hamarosan magyaros elnevezést kell találnunk.) A ráncolatlan eső és hosszú derekú blúzok mellett is sokan kardoskodnak, és ennek támogatására fölhozzák, hogy boldog emlékezetű Erzsébet királynőnk is az ilyen blúzokat viselte előszeretettel.

Uj elnevezések is vannak már a színekben.

8. sz. Háromnegyedhosszú kabát, 4. sz. Háromnegyedhosszú kabát
hosszszabott ujjakkal. egyenes derékkal.

Például babérvöld, Hötendorf-kék és fácánbarna. Ezek a színek talán népszerűek lesznek egykoron, egyelőre azonban a fehér-fekete színkultusz lesz az uralkodó, mint azt az előjelek sejtetnek engedik. Pamutbársony, selyembársony, siffonbársony, moaré, a bársonydivatnak ezek képezik az alapjait és pedig egy hosszú kabát formájában, amely selyemmel, csipkével és gazeval van díszítve. A kalap is fekete bársony lesz jobbra. Bársonymez vagy szörme, amelyre kevés fehér toll kerül és színes, élénk szalag.

1. sz. Anyag: Mintegy $4\frac{1}{2}$ méter szövet, 140 cm. széles, $\frac{1}{2}$ m. bársony, 45 cm. széles, 3 gömbölyű gomb, 4 gyöngyházgomb, 1 kapocs. A sötétkék kelméből készült kosztüm előrésszének alapja teljesen a sajátjából készül, hátsórészének alapja pedig csak felül készül a szövetből, a többi bélés. A tunika szélei szélesen vannak beszegve és elől széthajlanak. A kabát előrésszéhez egy övrész van hozzászabva, amelynek felső szélei stikkeléssel végződnek. Ez az alj hátrészéhez van hozzávarrva. A baloldali övrész áthajlik a jobboldalra, keresztülhúzódik egy galalikapocson és a végein bevont gombocskák vannak. A csúcsosan egymástól távolodó mellénysarkak (a mellény sarkán csikozott bársonyból készül) az előrésszhez simulnak. A lehajló posztógallér bársonnyal van bélelve. Az ujjában kézelő van, gombokkal.

2. sz. Anyag: $5\frac{1}{2}$ méter posztó, 130 cm. széles, háromnegyed m. moaré, 50 cm. széles, negyed m. selyem, 48 cm. széles, 5 gomb. Sötétbarna posztóból készül ez az igen csinos kosztüm. Az alap előrésszei egyszerű öltéssel kapcsolandók egybe. A hátsó alapot négy centiméterrel magasabbra kell venni, hogy az oldallapot takarja. Egy három centiméter magas övszalag támasztja meg a midert. A kabát elülső és hátulsó része kisebbítve van a képen föltüntetve. A hátrészt az oldalrészekhez idomítjuk. A gallért vászonból és felsőszövetből állítjuk elő és kívülről pontosan elhelyezzük.

3. sz. 4. sz. Anyag: mintegy $3\frac{1}{4}$ m. szövet, 130 cm. széles, 12 gomb. A sötétszürke posztóból készített köpeny a harangaljat mutatja. A második előréssz és az első hátsórész az ujjakkal együtt szabott ki és a második hátsórészhez és az első hátsórészhez idomult. Kétsoros gombslussz, hátui gombhelyek. Széles vállgallér, kézelő, gombokkal ellátva.

5. sz. Anyag: körülbelül $2\frac{3}{4}$ m. fekete szövet, 130 cm. szélességű, nyolc egyszínű apró gömbgomb. A csinos, erősebb hölgyek számára

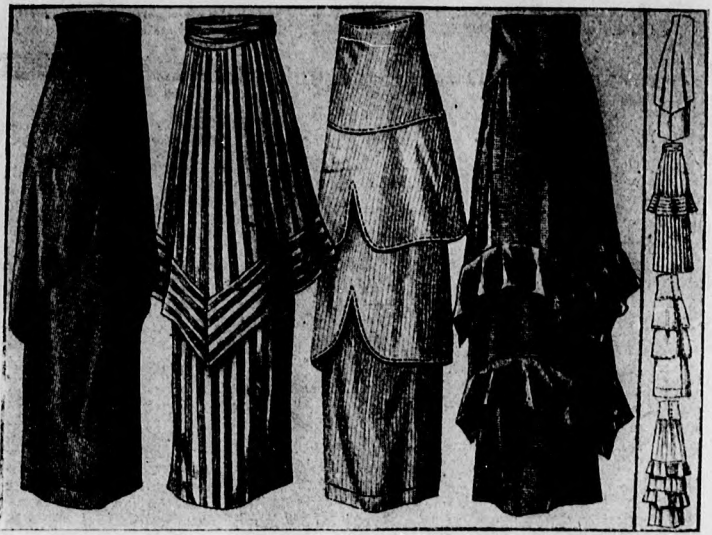
is alkalmas alj tetszés szerint miderrésszel vagy anélkül is készíthető. Ha miderrésszel kívánatik, úgy a felső szövetből való előrésszt a tunika toldalékának közepéig kell szabni (mindössze tíz centiméter szélesen), hat centiméternél magasabban. Az alj felső szélének többi részébe hat centiméter magas miderszalagot varrunk. A hátsórészt felül bélésszövetből, alul (50 cm. magasan) a felsőszövetből készítjük. A hosszú tunika a miderhez van beszabva, amely, ha az aljat mider nélkül viselik, levágandó. A zsebek markirozására egy hosszabban elhelyezett bevágás szolgál, melynek szélei keskeny, egymással párhuzamosan levart szegélyekkel vannak ellátva. Háttul egyszerű varrás.

6. sz. Anyag: körülbelül $2\frac{1}{2}$ m. csikos popeline, 110 cm. széles. A hátul záruló alj, amelyhez bármilyen csikos szövet alkalmas, elől 50 cm.-es, oldalt és hátul 70 cm.-es magasságú felsőszövetből való bélésalj készíthető. Erre esik a tunika, amely alul 12 cm. széles szegéllyel van körülveve. A felső szegély ráncba rakandó és a bélésaljjal együtt csokorba szedendő. Ráncba rakott selyem- vagy szövetöv.

7. sz. Anyag: mintegy $2\frac{1}{2}$ m. szövet, 130 cm. széles. Az alj ezüstszürke diagonálszövetből készül, a váza felül bélésből, alul pedig 50 cm. magasan felső szövetből szabandó ki. A kiszabandó fodrok harminc centiméterrel az alsó alj alatt tüzendők.

8. sz. Anyag: körülbelül $2\frac{3}{4}$ m. könnyű selyem, $1\frac{1}{2}$ m. nehéz selyem, mindegyik 110 cm. széles. Modellünkhöz, amely különösen nyulánk hölgyeken áll csinosan, könnyű selymet (tafotafiffont) és duchesse-szatint használtunk. Az utándolgozáshoz alkalmas még a könnyű gyapjuszövet, mint például a marquissette, az eolienne és a felselyemek is, a csipőrészhez pedig széles bársony- és selyemszalagok is használhatók. A bélésalj alul 45 cm. magasan a felsőszövetből készül. A két fodor ugyanabból az anyagból szabandó ki, a felső 7 cm. az alsó pedig 35 centiméteresen és a derék zárása alatt kerül a bélésaljra. A fodor a derék alatt osztandó be. A csipőrész, amely nehéz selyemből készül, elől van, közepe a közepet érvén, áttűzve. A felső és alsó szélén könnyen nyújtható csipőrészre egy 3 cm. széles öv helyezendő, rá a bélésaljra. A csipőrész alsó szegélye szabadon fekszik és hátul gombrá zárul.

9. sz., 10. és 11. sz. Ezek a képek a karakterisztikus őszi, illetve téli divatját mutatják be ennek az évnak. Az 1. fig. duplaalj, a 2. fig. dupla kabát, a 3. fig. fekete selyemből és fehér csipkéből való összeállítás, amelyhez egy cape járul estélyi köpenyként, a 4. fig. pedig egy tunikaaljhoz való kabát, kidolgozott caperésszel. Őzbarna karirozott duverline a kelméje a köpenyszerű kabátnak. 1 fig.-nak bőven eső második aljrésszt egy széles övrész tartja. Raglanujjak, álló duplagallér, mansetta és marder-gallér. Sötétbarna színű posztóból készítik az idén a divatos ruhákat. Ugyanílyen színű öv járul hozzá selyemből, a mellény és a gallérgarnitúra fehér posztó. Az aljra egy hosszú és bő tunika esik, amelynek öv alatti része elől gombokkal záródik. A derék egyszerű formájú, hosszabszabott bluzujjakkal. A kecses 3. fig.-nál a széles chantilly-csipke charmeuse-selyemre van dolgozva, hasonlóan a kötött bluzokhoz, amelyeknél a kendőszerűen szabott végek hátul csokorra lesznek kötve. Csipkegallér, bársonyróza és levelek a díszítések. A csapmálnaszínű velursiffonból való és elefántesontszínű selyemmel van bélelve. A széles, nagy gallérnak csúcsai, ha a cape be van gombolva, egymásra esnek. A bluzszerű boleroformájú felső kabátrész, amely egy széles reversgallérral záródik, bársonymellénnyel és revolútiogallérral van bedolgozva. A béleletlen caperész a reversgallérnak van aláhelyezve.

5. sz. Alj, elől nyitott tunika-
val.

6. sz. Alj, csikozott szövetből.

7. sz. Alj, szerpentin volán-
nal.

8. sz. Alj, besorozott volán-
nal.

Változások a tánc terén.

Bárhogy is idegenkedünk ezekben a komoly időkben az ilyen vidám témákhoz nyúlni, rá kell térnünk arra, hogy a háború meghozza az üdvös változásokat a táncművészet terén is. Táncmestereink, persze nemcsak a mieink, hanem az osztrákok és a németek is, a francia és az angol táncok teljes kiküszöbölését határozták el, noha éppen ennek a két nemzetnek a táncai voltak azok, amelyek a legnagyobb népszerűségre tudtak szert tenni.

Míg tavaly ilyenkor már nagyban készülődtek a táncszéznra, a tánciskolák öles plakátokon hirdették, hogy öt óra alatt művészekké avatják a növendékeket a *tango* és a *twoo-steep* terén, addig bizony üresek, némák a tánciskolák az idén, legföllebb, ha katonai célokat szolgálnak. A táncmesterek azonban már most neki-készülődnek a jövőnek. Mert hiszen egészen bizonyos, hogy a táncszézn előbb-utóbb, de valamikor egészen bizonyosan megindul. Ez ezért már most célirányos tanakodni fölötte, hogy mik lesznek a jövőnek azok a táncai, amelyek a szövetséges hatalmak országaiban polgárjogot nyerhetnek.

A magyar táncmesterek azon igyekeznek, hogy nálunk lehetőleg a régi magyar táncokat tegyék divatosakká. Oly szép, sok magyar tánc van, a csárdás, a kormagyar és a többi, hogy kiegészítve azokat a híres bécsi táncokkal, első-sorban a keringővel, egész estére való programot lehet összeállítani belőlük. A táncitanításnál a figurákat francia névvel jelölték eddig, ezt természetesen a jövőben ki kell küszöbölni. Bizonyos, hogy pattogó, nagyszerű elnevezéseket lehet találni a magyar nyelvben is a figurák megjelölésére, s a táncitanítók vetekezni fognak abban, hogy melyikük találja meg a legalkalmasabb megjelölést. El kell tűnnie az olyannyira népszerű francia négyest, az úgynevezett *Wiener Quadrille*-t lehet leghelyesebben alkalmazni. A figurák franciás neveire: a *La Poule-re*, a *Trénis-re*, a *Pantalón-ra*, az *en colonne-ra*, az *á la Cour-ra*, az *en carrée-re* pompás magyar elnevezéseket lehet majd találni.

Sajnos, a *tangóra* is az elmulás kegyetlen sorsa vár. Való igaz ugyan, hogy ez a gyorsan nagy népszerűségre szert tett tánc Argentínából származott, viszont határozott franciás jelleggel lehet ma már fölfedezni benne, miután nem közvetlenül, hanem Párison keresztül jutott el hozzánk. Hogy a *twoo-steep* sem szerepelhet többé egyetlen magyar-osztrák-német parketten, az világos. Ez fajangol tánc és mint ilyennek pusztulnia kell.

Érdekes a helyzet a *sottis*-sal. Neve szerint ennek a táncnak Skóciából kellett erednie, a táncudósok azonban már régen kisütötték, hogy a skótok csak maguknak bitorolják ezt a táncot, s az nem más, mint egy régi, ismert magyar táncforma. Ez tehát talán magyaros néven továbbra is szolgálhatni fogja a közszükségletet.

A *maccsot* is okvetlenül indexre kell tennünk. Hasonló sors vár a *ta-tao-ra* is, amely egyesek szerint kínai tánc, mások szerint azonban japáni. Hogy általában milyen változások fognak beállni a tánc terén, azt majd csak akkor fogjuk jól látni, ha a színházak és orfeumok sorra megnyílnak és igyekezni fognak

mát, leveződséget, főzeléknek való konyhakerti terményt, amit eltartani másképpen nem tudnánk.

A szilvát az aszalásra nem kell előkészíteni, de minél érettebb legyen az; kezdetben 50, majd később 60 és végül 70 C.-fokon aszaljuk. Az alma csak fán-érett legyen, de a nem teljesen érett alma szintén fölhasználható. A körtét szintén hasogatni kell, de szotyós ne legyen, hanem még keményes húsu.

A zöldségekből a laboda tisztán leszedve, előkészítés nélkül szárítandó; ugyanígy a sóska, a zöldkapor, a petrezselyem zöldje. A káposztafélék (fejes káposzta, olasz kel, kalaráb) durvára metélendő és megforrázandó, azután 65 C.-fokon szárítandó. A gyenge zöld, vagy viaszabot le kell szálkázni, vékonyra fölmetélni, 4-5 percig forrázni és 65 C.-fokon szárítani; a kiszemelt zöldborsó szintén így forrázandó és aszalandó.

Az aszalványt száraz, szellős helyen (például zacskóba kötözve és fölakasztva) kell eltartani. Ha nincs jól bekötözve, úgy elmosolyodhatik, kivált meleg helyen, vagy a melegebb időjárás beálltával; nyirkos helyen pedig a penész ronthatná meg.

Kalapdivat.

Egy előkelő fővárosi kalapszalón tulajdonosnője írja nekünk: *Sarcey*, a franciák keményszavú kritikusa, aki igazmondásától nemcsak a színházi krónikában, hanem a hetvenes évek eseményeiről szóló visszaemlékezéseiben sem kímélte honfitársait. Páris akkori ostromáról írván, egyebek közt maró gúnnyal említi, hogy a francia nő kokettériáját a halálfelelem nem szorítja háttérbe. A nagy franciának ez a kemény mondása azonban lehetett találó az akkori időkre, — de ma aligha írná le ezt a súlyos kritikát a párisi asszonyról. Mert az most minden egyb, csak nem kokett. Sőt a végletekig viszi az egyszerűséget és a minden kacérkodástól való tartózkodást. Erről azért tehetek ehelyütt tanúságot, mert én is azok közt voltam, akik a mostani háború kitörése idején Párisban rekedtek s szerencsére ama kevesek közé is, akik onnan hamarosan haza is kerültek. Meglepő volt Páris

a mozgósítás első napjaiban: az üzleteket mind bezárták, a forgalom teljesen megakadt. Csak a női szabók műhelyeiben és a nagy női kalapszalónokban reméltek még, hogy mégis csak rádíklálhatják a világra az őszi divatot. A párisi nők azonban ezuttal maguk sem fogadták el az irányítást, hanem megadták az irányt maguk a divatnak. A jelszó lett: *féle a fantasztikus kreá-*

ciókkal s legyen minden egyszerű. A forma, a színek, a díszítés egyaránt.

Es jött az *egyszerűség divatja!* De annyiban mégis csak igaza lehetne *Sarcey*nek ma is, hogy ebben az egyszerűségben is lehet bizonyos kökettéria. Mert akár mily szomorú napokat éljünk

is s bármennyire parancsoló legyen mindnyájunkra nézve a diszkrét egyszerűség, azért nem kívánja meg tőlünk ez a hangulat, hogy kendőbe kötött fejjel járjunk. A helyzethez és a körülményekhez mért komolyság dacára a kalapunk esinos is lehet, éppen csak a *szokott fantasztikus változatok nem volnának most helyénvalók.* S a mi hölgyeink meg is találják a kellő középútat.

A kalapdivat ma különösen sötétebb színek felé hajlik: *fekete, sötétkék, barna — a díszek is ehhez mértek.* De azért korántsem kell azt gondolni, hogy e diszkrét vonalán a divat fejlődésének ne lennének érdekes fantasztikumok is. Sőt! Most ujabban a szélesebb karimájú bársonykalapok hajlása egészen eredeti s a diszkrét redingot-viselet, a sima őszi toaletteket egy kissé emeli. A kócsagról kevés hölgy mond le. Akinek pedig kócsag- vagy tollkalapja készül: az egyszerűség határai közt mégis csak keres a kalapon valami ötletet.

Ennyit mondhatok ezúttal a kalapdivat kezdetéről. Reméljük biztatóbb, jobb időket. — akkor talán nekem is több mondanivalóm lehet arról, amiről bizony most csak suttogva beszélhetünk...

M. G.

A háború higiénéje.

Egy kitünő orvosnár mondja a következőket:

A háború betegségei sorában legnagyobb jelentőségük a *fertőző betegségek*, amelyek úgyszólván elmaradhatatlan kísérői a háborúnak. A most megindult világháború méltán kelthet aggodalmat, nem fognak-e versenyre kelni a nagyhatalmak fegyvereivel a *kolera, tifusz, vérhas, himlő.* A hadi egészségügy a kulturnemzetek hadseregében gondosan megalkotott védőbástyát ad a küzdő hadseregnek és az osztrák és magyar hadsereg, valamint a nagy német hadsereg egészségügyi tekintetben kitünően szervezett hadsereg hírében áll. Am a gyönyörű védelmi intézkedések leszálnak értékükben akkor, amikor megkezdődik a vad öldöklés, amikor fizikailag képtelen az egyes ember a maga egészségét megvédelmezni.

Foglalkoznunk tanácsos azzal a kérdéssel, hogy a nagyközönségnek, a társadalomnak miként kell kivennie a részét a háború alatt a *járványok megelőzésében.* Budapesten és minden valószínűség szerint az ország legtöbb részében ez idő szerint nagyobb járványos veszedelem nincs, sőt *régóta nem voltak ennyire kedvezőek a közegészségügyi viszonyaink, mint mostanában.* Még a nálunk nagy számban előforduló skarláttesetek is a minimumra szálltak alá.

Ezekben a hónapokban leginkább olyan fertőző betegségektől lehet tartani, amik az ivóvíz és az élelmiszerek megromlása, fertőződése útján terjedhetnek. Ilyen a hastífusz, a kolera, meg a vérhas. És mert e három betegsége vonatkozóan a betegségek keletkezésének oktana azonos és mert nagy szerepet játszik a tisztálatlanság, a védekezés helyes alapelveit röviden egybe lehet foglalni.

Helyénvaló erélyesen fölhívni az ország lakosságának figyelmét arra a veszedelemre, ami a támadható járványos betegségek révén érhet nagy tömegeket. Szükséges, hogy mindenki résen legyen, mindenki teljesítse a kötelességét a közegészségügy nagy ügyének megóvása körül.

Amíg a mi vitéz katonáink sokszor lesznek kénytelenek nélkülözni a tisztaság legegyszerűbb eszközeit, mert nem lesz vizük, amiben megmosásuk poros, izzadt testüket, mert nem lesz módjukban tiszta fehérneműt váltani, és mert talán a higiénikus ivóvíz kellekeinek meg nem felelő vizet lesznek kénytelenek inni, talán fertőzőtt vízzel kell gyötrő szomjúságukat oltani, addig azok, akik itthon maradtak, gondoljanak arra, hogy nekik módjukban van testüket tisztán tartani, módjukban van lakásukat is gondosan tisztogatni és bizonyos mértékig védekezhetnek az élelmiszerek útján előállható fertőzésekkel szemben is.

Egyetlen szóval lehetne tehát a védekezés programját megadni, s ez a szó: *a tisztaság.* Erre figyelmeztessék az emberek egymást és akkor nem fogja őket baj érni. A nagyközönség most különösen fogékony minden hatóságí hirdetmény gondos elolvasására. Jelenjenek meg a házak falain fölhívások, ragasszák ki azokat a kávéházakban, vendéglőkben és minden olyan helyen, ahol sok ember fordul meg.

Előszobák, leányzobák, gyermekszobák elsőrendű modern kivitelben.

KONYHA HEISLER JOZSEF BUTOR

fa- és butorgyárában Gyár és raktár Bpest, VIII., Vig-u. 25. Telefon

Rendelésnél tessék hivatkozni a Divat Ujságra.

Karcsu lesz!

ha Dr. Helliöth kövérség elleni teáját issza. Nem kell diéta.

Ára 5 korona.

Szétküldi: **EISNER-DROGERIA** Budapest, VI., Andrassy-ut 37. Telefon: 85-24. 4048

Rendelésnél tessék hivatkozni a Divat Ujságra.

„CAMELIN” arckrém

a hölgyek kedvenc szépítőszere, szépítő- és bőrfinomító hatással minden hölgy arcára. Elűnteti a ráncokat és mindenféle bőrtisztatlanságot; az arconk ádó színt és megnyerő szépséget ad. Ára 1.20 fillér. Puder 1 kor. Szappan 1 kor. Kezdomító 1 kor.

Pálffy Gyógyszertár, Budapest, II. ker., Fő-utca 80. sz. Postal szétküldés naponta.

Kapható minden Gyógyszertárban és drogeriában.

KRIEGNER

Crème de Marguerite

előkelő hölgyetnek igazi urino és művészmó a bőr ápolására, a szépség megőrzésére és fokozására.

Hatása csodás! Biztos siker! 2-3 nap alatt eltűntet befolyása ellen. szepit, fejtöt, ráncot.

Üdit, fiatalít, szepit!

As arcbőr tisztá, sima lesz általa, kiütös, pattanás, májfelt, mitesszer, szepit stb. biztosan eltűnik pár napi használat után.

A Kriegner-féle CREME de MARGUERITE

a legideálisabb szépítőszere és teljesen ártalmatlan. Tégelye 4 korona. Próbátégely 1 kor.

Kapható mindenütt. Egyedüli készítő:

KRIEGNER-gyógyszertár Budapest, Kálvin-tér. (Baross-utca sarok.)

Védjük gyermekeinket Diphtheria és Sariach megostegedésektől.

Legbiztosabb védelmet nyújtja a **GAMMA** szájvíz tablettá.

Készíti és kapható: **Polony János** Szt. Erzsébet Gyógyszertárban Bpest, VII., Erzsébet-körút 21. 1 doboz 90 tablettá ára 2.- korona.